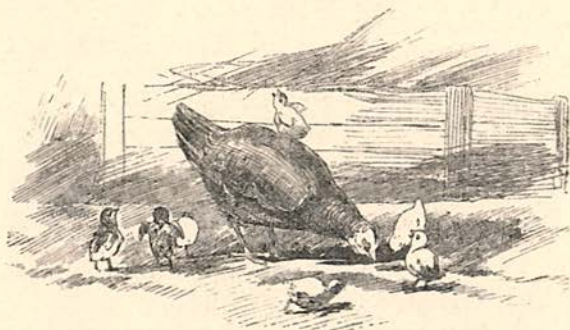

Непослушно пиле.

„Кло-кло! кло-кло!“ вика и рови квачката и вижъ, че намѣрила нѣкое зрънце и кани съ него всички пиленца. Намѣрили нѣкое червейче, тя пакъ завика: „кло-кло!“, а пиленцата се налавятъ по него: едно пиле тегли на една страна, а друго пиле — на друга страна. амо едно желтичко, слабичко пиленце трѣпери и изглежда, че е много страхливо и постоянно се въвира изъ краката на майка си. А тя често пѣти по невнимание го настѣпвала ту по крачето, ту по главицата, ту по цѣлото тѣло. Разсърдило се малкото желтурче, дотѣгнало му и си намислило да се отдѣли отъ майка си. Ще мога вече азъ само да се храня.

„Тукъ зрънце, тамъ червейче, нѣма да остана азъ гладно“, казало си то и се изгубило изъ цвѣтята на градината. Ето че на срѣща му единъ пѣтелъ. Той щомъ видѣлъ малкото желтурче нахвърлилъ се върху него и забилъ яката си човка по слабото му гърбенце. Желтурчето примрѣло отъ болки и търтило да бѣга къмъ кѣщата. То намѣрило вратата на кѣщата отворена и прѣдпазливо влѣзло въ нея. Слѣдъ малко разгледжане то взело да кълве трошици край огнището. Но, ето че насрѣща му се